

Feuilleton Het Gele Huis (22)

Een Van Gogh-kerk

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog krap vier maanden.

Op onze zoektocht naar een nieuw onderkomen voor Het Gele Huis bekijken we de fraaiste Amsterdamse panden. De meeste bieden kansen, zeker als je voorbijziet aan de stroomlijnwoede die in veel interieurs heeft geheerst, de terreur van het verlaagde plafond voorop. Heerlijk om zo'n systeemplaatje even omhoog te duwen en te zien dat er een halve meter te winnen valt, en soms nog een plafondschildering ook. Toch blijf ik denken: er moet iets beters te vinden zijn.

Op een middag krijgen we een verrassende tip. De gemeente zoekt nog een bestemming voor de Oosterkerk, niet ver van het Scheepvaartmuseum. Een door Stadsdeel Centrum uitgeschre-

ven wedstrijd voor het beste exploitatieplan is op niets uitgelopen, en de toekomst van het gebouw ligt weer open.

Het bericht klinkt mij als hemelmuziek in de oren. Van Goghs eigen voetstappen liggen in die kerk. Ruim een jaar lang, van mei 1877 tot juli 1878, huurde hij een kamer bij zijn oom Jan, die woonde bij de marinewerf, waarvan hij directeur was. In de Oosterkerk, vlakbij, ging Vincent elke zondag naar de preek luisteren.

Het gebouw van Daniël Stalpaert is een 17de-eeuws hoogstandje. Alles is er knap en helder aan: het licht, de maatvoering, de hele ruimte. Geen afbakeningen door zuilenrijen, maar een schitterende open en volmaakt symmetrische zaal. Hier kunnen

De Oosterkerk aan de Wittenburgergracht.

we prachtige installaties bouwen, zo hoog als we willen. Ik zie al voor me hoe de mensen een voor een de preekstoel op klimmen, om in de 14.000 aardappels die daar beneden op de grafzerken liggen het schilderij *De Aardappeleters* te zien.

We gaan praten met Stadsdeel Centrum, dat ons met open armen ontvangt. Er volgt een tweede gesprek, met de wethouder, die direct zegt dat ze is opgeleid als kunstenaar en ons plan een heel mooie oplossing vindt. Iedereen blij dus. Alleen Giedie is wat stil. Na afloop in de auto vraag ik wat hem dwarszit. 'De locatie', zegt hij. 'Hoe krijgen we al die toeristen naar Amsterdam-Oost?'

.....
www.cornelbierens.nl